

PPF

GENERÁLNÍ PARTNER
LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH
SLAVNOSTÍ

Letní
shakespearevské
slavnosti 2026

Press kit

GENERÁLNÍ PARTNER
LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH
SLAVNOSTÍ

SKUPINA PPF

GENERÁLNÍ PARTNER LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ JIŽ 27 LET

Růst skupiny PPF je založen na rozvoji tradičních i nově vznikajících byznysových odvětví, budování moderní infrastruktury, digitální ekonomiky a propojení dlouhodobé vize, tvořivosti a talentu s globálními příležitostmi. Skupina PPF investuje do řady odvětví, včetně telekomunikací, médií, finančních služeb, nemovitostí, e-commerce, mobility, leisure a biotechnologií.

Svoji nadační a charitativní činností skupina PPF v zemích svého působení poskytuje dlouhodobou podporu zejména v oblastech vzdělávání a kultury, případně při mimořádných událostech, jakými jsou například živelní pohromy. Od svého založení darovala skupina PPF na charitativní a dobročinné projekty, zejména z oblasti vzdělávání, téměř 6 miliard korun.

Oblasti vzdělávání se v České republice věnuje již od roku 2002 rodinná Nadace The Kellner Family Foundation, jež od svého vzniku přispěla na projekty spojené s rozvojem české vzdělanosti celkovou částkou bezmála 2,4 miliardy Kč.

Nositelem neziskových aktivit Skupiny v České republice je Nadace PPF, založená v roce 2019, která od svého vzniku podpořila více než 250 projektů částkou přesahující 530 milionů korun. V České republice skupina PPF podporuje především projekty, osobnosti a instituce, které stavějí na českém talentu a pomáhají mu na jeho cestě do světa, odkud naopak přiváží tu nejlepší inspiraci.

Na české kulturní scéně skupina PPF podporuje kromě Letních shakespearovských slavností, jejichž generálním partnerem je od roku 1998, také Divadlo Jára Cimrmana, Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech, Cirk La Putyka, festival Anifilm, festival Letní Letná nebo Signal Festival. V neposlední řadě je již třetím rokem globálním partnerem České filharmonie, kterou podporuje v jejích mezinárodních aktivitách.

Společnost PPF Art, jež zastřešuje aktivity Skupiny v oblasti umění, spravuje obsáhlou a významnou sbírku české a slovenské fotografie, jejímž jádrem je dílo Josefa Sudka, a sbírku obrazů současných českých umělců i mistrů 19. a 20. století. PPF Art zajišťuje provoz a výstavní program pražské Galerie Václava Špály, zaměřené na současné umění, a fotografickou galerii v Ateliéru Josefa Sudka na pražském Újezdě, o jehož obnovu se PPF zasloužila. Reprezentativní díla ze sbírek PPF jsou často vystavována na prestižních výstavách v domácích i zahraničních galeriích.

Letní shakespearovské slavnosti 2026

24. ČERVNA – 5. ZÁŘÍ

TŘI PREMIÉRY

ČTRNÁCT HER WILLIAMA SHAKESPEARA

VÍCE NEŽ STO PADESÁT PŘEDSTAVENÍ

PĚT TRADIČNÍCH SCÉN V PRAZE, BRNĚ, OSTRAVĚ A BRATISLAVĚ

INSCENACE ZAVÍTÁJÍ TAKÉ DO LITOMYŠLE, NA HLUBOKOU, LOKET A KUKS

Večer na Pražském hradě, letní vzduch, světla reflektorů a Shakespeare, který ani po staletích neztrácí schopnost bavit, dojímat i překvapovat. Letní shakespearovské slavnosti vstoupí letos do další sezony s premiérou jedné z nejdivočejších komedií slavného dramatika – Komédie omylů. Generálním partnerem největší evropské přehlídky shakespearovských inscenací pod širým nebem je skupina PPF.

Právě letošní novinka otevře 24. června program na Nejvyšším purkrabství Pražského hradu a slibuje energickou, hravou a svižnou podívanou plnou záměn, emocí i absurdních situací. Režie se ujal Vojtěch Štěpánek, který do inscenace obsadil výrazné herecké osobnosti, za všechny jmenujme Marka Adamczyka, Anetu Krejčíkovou, Sáru Rychlíkovou, Vojtěcha Vondráčka, Marka Taclíka, Eriku Stárkovou, Jakuba Koháka nebo Danu Batulkovou. Komédie omylů patří k nejhravějším Shakespearovým textům. Příběh dvou párů identických dvojčat rozehrává řetězec nedorozumění, omylů a bláznivých situací, které nabírají stále zběsilejší tempo. Antické Syrakusy se mění v prostor, kde si nikdo není jistý vlastní identitou a kde se realita neustále převrací vzhůru nohama. Přesně ten typ divadelní jízdy, který pod letní oblohou funguje nejlépe.

Komedie omylů ale nebude jedinou premiérou léta, bratislavská produkce si pro tuto sezonu přichystala premiéru komedie Veľa krikú pre nič v režii Jakuba Nvoty a naši pravidelní hosté Prague Shakespeare Company představí v angličtině novinku Twelfth Night v režii Guye Robertse a Kiary Pipino.

Mimo uvedené premiéry nabídne festival i oblíbené inscenace minulých let, jako jsou komedie Marná lásky snaha, loňská premiéra Othello, Jak se vám líbí, Macbeth nebo Večer tříkrálový. Nebude chybět stálice Slavností Veselé paničky windsorské, které letos uvádíme již osmnáctou sezónu. Toto léto budou mít diváci poslední možnost vychutnat si inscenaci Zimní pohádka v režii Pavla Kheka, která na Slavnostech končí. Prague Shakespeare Company mimo svou premiéru uvedou v jednom večeru komedii ze svého repertoáru As You Like It.

Letošní ročník Letních shakespearovských slavností se uskuteční od 24. června do 5. září a nabídne více než 150 představení na devíti scénách v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě. Festivalové inscenace zavítají také do Litomyšle, Lokte, na Hlubokou nebo do Kuku. Každé z těchto míst přitom přináší jedinečnou atmosféru, díky které se Shakespeare znovu stává živým, současným a mimořádně přitažlivým divadelním zážitkem.

PARTNEŘI LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ 2026

Generální partner: **skupina PPF**

Hlavní partneři: **CETIN, HOME CREDIT**

Hlavní mediální partneři: **PŘÁVO, FREKVENCE 1, NOVA**

Partneři: **HOFFMANN A ŽIŽÁK – OFICIÁLNÍ DEALER MERCEDES-BENZ, LAUNDRYLAND PRAHA, H&HOTELS GROUP, URBANLUX, OREA HOTELS & RESORTS, STOCK PLZEŇ-BOŽKOV, FILMSERVICE, PRAGUE CITY TOURISM**

Mediální partneři: **VLASTA.CZ, iGLANC, NOVINKY.CZ, SCENA.CZ**

Spolupořadatelé: **SPRÁVA PRAŽSKÉHO HRADU, HLAVNÍ MĚSTO PRAHA**

MÍSTA KONÁNÍ; CENY VSTUPENEK

PRAHA

Místo konání: Pražský hrad, Nejvyšší purkrabství, Jiřská 11/2, Praha 1

Místo konání: Letní scéna Hudební a taneční fakulty AMU, Malostranské nám. 13, Praha 1

Ceny vstupenek: od 450 do 1 490 Kč

BRNO

Místo konání: Hrad Špilberk, Špilberk 1, Brno

Ceny vstupenek: 390 až 1 390 Kč

OSTRAVA

Místo konání: Slezskoostravský hrad, Hradní 1, Ostrava

Ceny vstupenek: 490 až 1 390 Kč

BRATISLAVA

Místo konání: Bratislavský hrad, Zámocká 2, Bratislava

Ceny vstupenek: od 18 do 36 €

POŘADATEL

Pořadatelem Letních shakespearovských slavností je **AGENTURA SCHOK**.

PREMIÉRY 2026

William Shakespeare

Komedie omylů

Premiéra: 24. června 2026 (Praha)

Shakespeare ve své nejobdivnější formě. Situační fraška o záměně hned dvou párů identických dvojčat ve starobylých Syrakusách. Nejsvižnější Shakespearova komedie je plná neuvěřitelných záměn, groteskních figur, ale také jižanského temperamentu a vášně. Brilantní řeč! Nádherní pánové! Vášnivé dámy! Vychytralí sluhové! Největší shluk blbů k pomilování na jeden metr Shakespearova světa – to je antická crazy Komedie omylů!

OSOBY A OBSAZENÍ

ANTIFOLUS EFEZSKÝ	Marek Adamczyk / Tomáš Havlínek
ANTIFOLUS SYRAKUSKÝ	Vojtěch Vondráček
DROMIO EFEZSKÝ	Šimon Krupa
DROMIO SYRAKUSKÝ	Petr Buchta
ADRIANA, žena Antifola Efezského	Sára Rychlíková
LUCIANA, její sestra	Aneta Krejčíková
BALTAZAR, kupec	Marek Taclík
ANGELO, zlatník	Jakub Kohák
KURTIZÁNA	Erika Stárková
VÉVODA efezský Solinus	Marek Holý
EGEON, kupec ze Syrakus	Kamil Halbich
ABATYŠE Emílie, žena Egeona	Dana Batulková
SKŘIPEC, KUPEC, POSEL, LUCKA	Bořivoj Čermák
SERŽANT, ŽALÁŘNÍK, KAT	Vladimír Pokorný
HUDEBNÍK	Nikos Engonidis

TVŮRČÍ TÝM

Překlad **Martin Hliský** Režie **Vojtěch Štěpánek** Scéna **Milan David** a **Pavel Morávek** Kostýmy **Roman Šolc**
Hudba **Nikos Engonidis** Asistentka režie **Magdalena Rašilov** Produkce **Pavla Sližová**

REŽISÉR VOJTĚCH ŠTĚPÁNEK NEJEN O KOMEDII OMYLŮ

Říká se, že Komedie omylů patří k nejdřívejším Shakespearovým hrám. Co vás na ní jako režiséra nejvíc baví a proč jste si vybral zrovna tuto hru?

Je to skvělá komedie. Situační komedie je divácky velmi atraktivní žánr. I ten, kdo do divadla chodí jen občas, si pod tím pojmem dokáže představit něco velmi dynamického, zábavného,

překvapujícího, osvěžujícího. Situační komedie živí divadelní kasu, zlepšují herce, baví diváky. Je to zkrátka osvědčená dramaturgie. A proto existuje nepřeborné množství divadelních her, které se snaží být situační komedií, ale text je spíchnut horkou jehlou a scénické provedení až příliš naznačuje, že hercům jde především o vyvolávání salv smíchu. Pak snadno utrpí vkus publika, a to je věc, se kterou bychom my, divadelníci, neměli hazardovat. Máme velké štěstí, že zcela ukázkovou situační komedii nám zanechal Shakespeare. Komédie omylů není jen o tom, že si lidé pletou dvojčata. Ta zápletková není ohlodána na kost, je tam velká spousta svaloviny v podobě geniálně promyšlených vztahů, protikladů, symboliky a poezie. Komédie omylů je ukáзка toho, jak může vypadat komedie, když ji napíše velký autor. Shakespeare tímto titulem naplnil svou divadelní kasu a zajistil živobytí svého souboru, ale nikomu – sobě, hercům ani publiku – nic nedaroval zadarmo. Je potřeba si s touto komedií dát spoustu práce a dát do ní to nejlepší, co v nás je. A když tu hru pochopíme a půjdeme s ní, ona nás toho i hodně naučí.

Nakolik je její režie pro vás precizní práce a jak moc intuice?

Mnoho situací v té hře přímo vybízí k hereckým gagům, dalo by se říci i ke klauniádě. Shakespeare je hodně fyzický. Jen slovo nestačí. Mám pocit, že Shakespearovo slovo funguje až ve chvíli, kdy projde celým hercovým tělem. Je potřeba, aby toto herci pochopili a jako jeden muž to přijali coby „metodu“. Nemusí hrát stejně, stačí používat stejné svaly mozkové a duševní. A při stavbě takto melodických,

poetických a dynamických situací s jasnými pointami a jedním rytmem společným pro všechny je potřeba intuice k rozpoznání špatných řešení a preciznost při dotahování těch správných.

Režirujete pod širým nebem. Počítáte při zkoušení i s tím, že „do toho vstoupí“ vítr, déšť, smích publika nebo třeba letadlo?

Byl bych radši za smích publika než za letadlo, ale už jsme zažili na hradech leccos. Například během jednoho představení před lety v Ostravě nad námi stále létal vrtulník, protože nějaký podnikatel ten den nabízel výlety nad Ostravu. Každých deset minut se nad námi vznášela určvaná plechová příšera. Herci to vzali do hry, co jim zbývalo... Ostatně podobně jako v případě, kdy hned za hradebním ochozem každých pět minut spustil alarm v zaparkovaném autě. Hudebníci na scéně okamžitě zakomponovali motiv alarmu do scénické hudby a hrálo se dál. Déšť si v létě přejí spíše zemědělci a já jim ho, jako milovník vína, přeji. Ale já jsem dosud zažil přeháňky, kterým publikum čelilo zcela odhodlaně. Jen jednou, v Brně, nám vítr začal shazovat světla a přes proudy deště už nebylo nic vidět ani slyšet. Publikum začalo skandovat „Hrajte dál, hrajte dál,“ ale vzhledem k padající technice už to nebyla otázka odhodlání, ale bezpečnosti. Tam jsme jedinkrát nedohráli.

Je dnešní svět vlastně trochu „komedie omylů“ sám o sobě?

Je omyl a omyl. V dnešním světě stále více z nás žije dvojitý život: Ten skutečný a ten virtuální. V prostředí sítí jsme někdo jiný než ve skutečnosti. Děláme to záměrně, říkáme tam o sobě to, co chceme, aby o nás říkali ostatní. Nasvěcujeme se tam světlem, ve kterém chceme, aby si nás naše „publikum“ otisklo na sítnici navždy. Rozpor mezi těmi dvěma já je určité pokrytectví, ale v rámci nevyřčených celospolečenských pravidel to nevádí, protože to dělají všichni. Shakespearova Komédie omylů je o něčem jiném: Jsem tam považován za někoho jiného, ale já se nesnažím být nikým jiným! Nemaskuji se, abych byl někým jiným, nelžu! Přesto mne celé okolí považuje za někoho jiného. To vede k hlubokým otázkám, hodným Hamleta a v komedii nečekaným: Jsem já vůbec já? A co vlastně tvoří mě? To, co si o sobě myslím já, nebo to, co si o mně myslí druzí? Komédie omylů je hra plná záměn a nedorozumění a při tom je to hra, ve které žádná postava nikdy nelže!

Jaká bude vaše Komédie omylů?

Naše Komédie omylů, ten jeden nepatrný příspěvek do stovky interpretací toho díla, bude snad zábavný, dynamický, muzický, povznášející. I když je ve hře mnoho skvělých vtipů, nejsou vtipy to nejdůležitější. Jde spíše o přítomnost humoru. Vtipy a humor – to jsou dva odlišné jazyky. Na vtipy reagujeme pudově, humor je spíše takové dráždění, kdy se nejlépe baví ten, kdo sleduje všechny vrstvy příběhu. Ale aby to nevypadalo, že komedii halíme do intelektuální mlhy – to ne. To bychom byli vedle. Je to komedie a bude to komedie.

Co vás jako režiséra baví víc – stavět celek, nebo ladit drobné detaily?

Přes detaily k celku. Bez detailů se nedostanete do finále. Hra musí gradovat, zrychlovat a při tom musí být stále naprosto srozumitelná. Srozumitelnost udrží detaily. Detaily jsou konkrétní, celek sestává z abstraktních prvků jako vkus, dojem, nálada... Ale myslím, že tyto abstraktní dojmy a ten celek jsou vedlejším efektem stavby a vrstvení detailů. A detaily mě baví. V detailech se s divákem bavíme „napřímo“. Tisíc lidí v hledišti, bez ohledu na věk, povolání, politickou příslušnost, v jednu sekundu sledují všichni totéž, přemýšlejí o tomtéž, cítí totéž. To je kouzlo živého divadla. Ve společnosti chybí obrázky, na kterých se stovky lidí různých životních názorů společně smějí stejnému vtipu. Je to tmelící, osvobozující. Trochu to obrušuje hrany...

Jak jste přistupoval k hereckému obsazení?

Základní bylo přání, aby se herci znali, aby spolu chtěli trávit čas, aby spolu chtěli zkoušet a chtěli spolu hrát. Kde už chemie je, tam se nemusí vytvářet. Zatím to vypadá, že se sešla pozoruhodná divadelní směs a dobrá lidská parta. S většinou těch kolegů se již déle známe a při každém setkání jsme si říkali: „Pojďme se už na něčem potkat!“ Tak je to tu.

Máte za sebou zkušenosti i jako herec. Pomáhá vám to při režijní práci?

Vnitřek situací mi napovídá herecký instinkt, režírovat znamená od toho odstoupit a dívat se, co to dělá. Ono je to stejné jako s tou situační komedií – jednu napsal Shakespeare a je geniální, druhou napíše nějaký „hitmaker“ pro zájezdovou obživu. Obě jsou situační komedie, ale ve srovnání ta druhá neobstojí. Stejně tak já se trochu zadržnu, když mám o sobě říct, že jsem režisér, když znám dílo Felliniho, Brooka, Radoka, Roye Anderssona. A jak mám říct, že jsem

herec, když mi jich tolik vyrazilo dech? Když jsem viděl Obchod na korze nebo Tenkrát v Hollywoodu a nesčetně skvělých výkonů na jevištích? Řekl bych, že s maximem toho, co umím, spolupracuji s herci a výtvarníky na vzniku divadelní inscenace. Asi to bych si měl dát do CV.

Komedie omylů je váš již třetí počín v rámci Letních shakespearovských slavností (Zkrocení zlé ženy, Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete). Proč pouze komedie?

Shakespeareova dramata a tragédie jsou geniální hry, mají v sobě něco nesmrtelného, antického, starozákonního. Slova jako čest tam mají takovou váhu, že je dnes divák může vnímat jako starobylé. Náznorně tak ukazují, jak se jako společnost vzdalujeme nějakým bazálním hodnotám, protože jim prostě přestáváme rozumět. Shakespeareovy komedie naopak působí jako gejzíry liberalismu a humanismu! V tragédiích se nad námi vznáší meč osudu a šílenství, v komediích si můžete najednou dělat třeba „Cokoli chcete“. Velmi se mi ten kontrast mezi tragédií a komedií v rámci jednoho autora líbí. Ony se ty hry odehrávají ve stejných světech, jen s jinými pravidly. Mě to fascinuje. Jsem přesvědčený, že pod teplé letní nebe, pro ten sváteční zážitek „hradního divadla“ je příhodnější komedie. Přeci jen je to blíže k – já jsem si to pojmenoval – jarmarečnímu provedení. Psychologie moci, peklo šílenství a anatomie politiky jsou sice Shakespearem popsány geniálně, jen bych se s nimi radši popasoval v zavřeném divadle. Léto je radostný čas, pojďme se bavit.

Ve všech jste vždy do hlavních rolí obsadil svoji ženu Kristýnu Leichtovou. Je to sázka na jistotu, nebo naopak větší nervy? A bavíte se „o práci“ i doma?

Do všech ne. Ale je pravda, že jsme spolu spáchali hodně divadla. A máme toho ještě i dost v plánu. O práci se doma bavíme hlavně z pohledu plánu zkoušek a představení. Snažíme se dát dohromady její natáčecí a hrací plány s mými zkouškovými, přičemž naše práce a život se rozkládají na ose Ostrava, Praha, Plzeň, Kokořín. Takže o práci se bavíme, ale spíše z toho organizačního pohledu. Ale mám toho hodně rozepsáno, mnoho let se snažím dopsat několik věcí a do toho rozepisují nové. Kristýna je první čtenář pracovních verzí. Je pravda, že vždycky se okamžitě ztotožní s některou z postav, dá se tedy říci, že intuitivně píšou ty věci s ní v hlavě.

Jste režisérem, autorem několika divadelních her, některé jste upravil, pro některé složil hudbu, texty písní, některým vytvořil scénu či výpravu, v některých hrál či stvořil dramaturgii. Co vás nejvíc z toho výčtu baví?

Jsem u divadla přes dvacet let a dělal jsem tak nějak vše, co kdy bylo třeba. Od kulis po ředitelování. Baví mě cokoliv, když to má smysl. Asi jsem to všechno někdy nějak zkusil nebo prostě udělal, když to bylo třeba. Ale to asi každý, kdo je zkrátka „u divadla“.

A co film či TV?

Ano, něco jsem si zahrál. Jako dítě i později, jsem rád za hlavní role ve filmech Marta nebo posledním filmu pana Kachyni Cesta byla suchá, místy mokrá. Ale tohle médium mě z tvůrčího hlediska osobně neláká. Na televizi moc nekoukám. V posledních letech mi televizní tvorba přijde naprosto zaměnitelná. Všechno vypadá podobně, herci hrají snad ještě méně než „civilně“ a někdy mám pocit, že jediné, čemu je v televizi pořádně rozumět, jsou reklamy. Snad seriál Sex o'clock mě velmi mile překvapil. Po dlouhé době seriál, který nebyl celý v odstínech modrošedozelené mlhy. Vtipný scénář a skvělí, nejen mladí herci. Ale vlastně když zapnu televizi, jdu na iVysílání, najdu si nějaké historické nebo přírodovědné dokumenty nebo Hyde park civilizace. Podobně mě v literatuře zcela přestala lákat beletrie, vyhledávám literaturu faktu, od knih o dávných civilizacích po literaturu o kvantové fyzice. Jakmile kniha začíná větou typu: „Od kopyt se zvedal prach a hrdina se hnál vpřed...“, knihu hned zavírám.

Baví mě fakta a příběhy o dobývání informací, v poslední době jsem propadl i filosofickým knihám od Terezy Matějčkové. Bez ohledu na to nadšeně přijímám fakt, že se vrací žánr velkých českých románů. Od Roku na vsi bratří Mrštíků nevyšlo příliš mnohasetstránkových česky psaných děl. Velké české romány pro mě postavily na nohy ctihodné autorky Lednická, Denemarková či Tučková. Všechny klobouky dolů.

Co vás na Shakespearovi nepřestává překvapovat?

Že jako autor přežil tolik experimentujících režisérů! Že i čtyři sta let po své smrti kultivuje publikum svým talentem. A nám tvůrcům každým veršem připomíná, že divák je citlivý, inteligentní a moudrý člověk, který potřebuje důstojnou zábavu. Má oblíbená poučka, že i dobré drama je dobrá zábava, u něj platí stonásob.

Stává se vám někdy i při zkoušení, že vznikne „komedie omylů“, která se nakonec do inscenace vůbec nehodí?

Stává se to pořád. Když jde herec na scénu, musíme si vždy důkladně připomenout, kdy ho v této komedii záměn viděl divák naposled, s čím z jeviště odcházel a odkud a proč na něj zase přichází. V tom je třeba mít zcela jasno.

Jak vypadá vaše ideální léto, když zrovna nezkoušíte do noci?

Chalupa, rodina. Čas, který netlačí, ale jen tak plyne. Nic nemuset, nic neodkládat, kupovat dětem zmrzky, přesouvat se pomalým krokem a válet se a válet.

ANTIFOLUS EFEZSKÝ DLE MARKA ADAMCZYKA

Jaký je váš Antifolus Efezský?

Můj Antifolus je člověk, který má svůj život pevně v rukou – nebo si to aspoň myslí. Je to etablovaný měšťan, má své postavení, majetek a jistoty. A pak přijde den, kdy se mu realita začne drolit pod rukama, a navíc to vůbec není jeho vinou. O to víc ho to všechno dohání k zuřivosti, že ví stoprocentně, že je v právu.

Je podle vás spíš obět chaosu, nebo si za některé situace může tak trochu sám?

Je to kombinace. Primárně je to samozřejmě obět neuvěřitelné shody okolností v podobě identického dvojčete. Na druhou stranu jeho prudká povaha a to, jak reaguje na podněty, ten chaos jenom přizívuje. Kdyby se na chvíli zastavil a zkusil to řešit s chladnou hlavou, možná by se ze všeho vymotal dřív, ale to by pak nebyla tak dobrá komedie.

Co vás baví víc – situační humor, nebo přesně vypointované dialogy?

Mám rád obojí, ale v Komedii omylů je to hlavně o

tom rytmu. Situační humor je tam základem, je to taková divoká jízda.

Letošní premiéra je i vaší premiérou v rámci LSS, proč jste se rozhodl roli přijmout?

Letos to konečně časově klaplo. Lákala mě ta atmosféra hraní pod širým nebem a taky fakt, že se Shakespearem jsem se v poslední době v takové míře nepotkal. I když se trochu děším nočních zkoušek, nejsem úplně noční sova a spánek je pro mě zvlášť teď docela vzácná komodita.

V čem je tahle hra jiná než další Shakespearovy hry?

Není tam prostor pro dlouhé monology o smyslu bytí. Je to jízda od začátku do konce. Je to jeho raná komedie a je vidět, že se s tím nepáral a bez okolků šel po situacích, i když stojí na úplně absurdní zápletce. A funguje to.

Ve vztazích občas stačí málo a vznikne nedorozumění. Zažil jste někdy vlastní „komedii omylů“?

No, občas se stane, že si mě někdo splete s někým z kolegů. Pamatuju si jeden případ, kdy mi nějaký pán deset minut říkal, jak jsem skvělý herec a potom přešel k tomu, že miluje mého tatínka. To jsem zpozorněl. Spletl si mě tenkrát s Vládou Polívkou, ale nejhorší bylo, že když jsem začal všechno vysvětlovat, tak se na mě strašně naštvál, že mu lžu. To jsem mu už nedokázal vyvrátit. Někdy je asi lepší zůstat Polívkou.

Jaký typ humoru vám sedí osobně?

Mám rád takový humor, který vás nechá na vážkách, jestli je to vlastně humor, nebo ne. Takové zkoumání hranic. Třeba Andy Kaufman byl v tomhle génius. A u nás například Pavel Liška, s tím nikdy nevíte, na čem jste.

Proč jste se rozhodl stát hercem? Ovlivnilo vás i rodinné zázemí?

To rodinné zázemí mě samozřejmě formovalo, divadlo u nás bylo vždycky přítomné téma. Táta na DAMU, děda dramaturg... Ale paradoxně jsem o herectví jako o profesi dlouho nepřemýšlel. Bral jsem to jako kroužek, jako koníček. Až ke konci gymplu jsem si řekl, že to zkusím na DAMU a uvidím. Vyšlo to napoprvé a já jsem v tom postupně začal nacházet smysl. Nebyl to žádný velký „osudový zásek“, spíš přirozený vývoj.

Máte zkušenosti s filmem, divadlem, televizí... Kdybyste si mohl vybrat jenom jedno odvětví, jaké by to bylo?

To je těžká otázka. Důležitější je spíš co, s kým a pro koho člověk dělá. Divadlo je ale výjimečné tím, že je v něm větší prostor pro fantazii a nadsázku. Aspoň z mojí zkušenosti.

Byla to pro vás velká výzva tančit se svojí ženou ve StarDance? Proč jste nabídku přijal?

Právě proto, že to byla taková paradní výzva! A opravdu to stálo za to.

Udělal byste to znovu?

Je to výjimečné právě i tím, že je to jenom jednou za život. Takže takhle mi to stačí.

Jak se změnil váš život narozením syna?

Změnil se totálně. U nás doma teď vládne spíš takový organizovaný zmatek. Často je to komedie omylů. Pes dostane najíst dvakrát, dítě ani jednou, nebo naopak.

Jaký je váš ideál letních prázdnin?

Ideálně by mi bylo zase devět a toulal bych se s naším turistickým táborem mezi pískovci v Adršpachu. Pro mě osobně letní prázdniny už pár let žádné prázdniny nejsou.

TOMÁŠ HAVLÍNEK: ANTIFOLUS EFEZSKÝ JE CHOLERICKÝ ROMANTIK

Jak se hraje člověk, kterému přestane dávat smysl vlastní život?

Nemyslím si, že by mé postavě přestal dávat smysl vlastní život, ale obecně se taková postava myslím hraje dobře, protože si můžete dovolit spoustu věcí.

Je váš Antifolus spíš cholerik, nebo zmatený romantik?

Cholerický romantik.

Jak moc vás baví fyzická komika, a kde už je to takzvaně „za hranou“?

V rámci této komiky asi nic není za hranou, když na to vědomě přistoupí jak herec, tak divák.

Jaké to je hrát, když víte, že publikum je doslova na dosah?

V něčem nejlepší.

Máte rád situace, kdy věci nefungují podle plánu?

Do jisté míry ano. Nutí vás to být ve střehu a někdy to i přinese něco pěkného a nového.

Co vás na téhle roli nejvíc překvapilo?

Jak dokáže být vostrej. Vlastně až za hranou.

Zažil jste někdy situaci, kdy jste byl přesvědčený, že máte pravdu, a ukázalo se, že je to úplná komedie omylů?

Asi určitě, jen nevím, zda to nakonec byla komedie omylů nebo tragédie omylů.

ANTIFOLUS SYRAKUSKÝ DLE VOJTĚCHA VONDRÁČKA

Jaká je vaše postava Antifoluse Syrakuského?

Je to vážený člověk, který přijíždí do přistavního města ve vši tajnosti, už při příjezdu o něm ale všichni hodně vědí a nic z toho není pravda. Zmatený se zuby nehty snaží zorientovat v situaci, která by ho mohla poškodit, aniž by z této situace sám zešlel.

Dá se říci, že máte z hraní na Letních shakespearovských slavnostech více zkušeností s tragédií. Hrajete v Macbethovi, hrál jste v Bouři. Dává vám komedie něco, co tragédie ne?

Komedie je pro mě mnohem náročnější. Více se soustředím na timing a gag. „Dělat humor není žádná sranda.“ Ke komedii přistupuji mnohem vážněji.

Co vás na Slavnostech baví nejvíce – publikum, prostor nebo energie večera?

Spíše ta každovečerní repetice. Každý večer hrát stejný kus, co nejlépe. A také poslouchat každý večer přátele, jak se snaží udělat si alespoň přes den prázdniny. A jak je to marné. Prázdniny zkrátka nebudou. Naši marnou snahu si odpočinout. Taky se ukáže, kdo jsme jaký držák. S Tomíčkem Měcháčkem jsme minulý rok koukali na Ostravu a pouštěli si zvuky moře.

Jste herec, hudebník i animátor. Kdybyste měl jeden večer vypnout, co si vyberete?

Víte, většinou se dostanu domů až po půlnoci a mívám jen pár hodin pro sebe. Rád si zapálím cigáro a koukám z okna. U toho mě ale hrají v hlavě nápady. Přesedlám pak k muzice, u které ulevím hlavě, ale zase se nevyspím. Hudba je mojí úlevou a potřebou. Ještě si rád večer párkrát protočím mezi prsty desku Billie Eillish, Petera Gabriela nebo Václava Koubka, položím jehlu a nechám se unést. Hodně poslouchám svoje písničky. Píšu pro sebe.

Co vás během zkoušení nejvíc překvapilo?

Určitě režisér Vojta Štěpánek. Teoreticky bychom si neměli rozumět, ale rozumíme si. A nikdy jsem se nepodíval do očí Jakubu Kohákovi, takže určitě jeho energie. A nakonec vůně. Všichni fantasticky voníme.

Máte nějaký svůj malý rituál před představením?

Musím být chvílku nahlas. Hodně nahlas. A chytit energii ostatních hráčů. Nejlépe u cigára.

Nakolik jsou pro vás nápomocné výklady profesora Hilského, který vždy konkrétní hru vysvětlí a zasadí do historického rámce?

Pana Hilského jsem slyšel, a především viděl ty jeho velké tlapy, co gestikulují v zápalu do všech stran, poprvé vyprávět, když mi bylo asi patnáct. Byla to doba, kdy jsem miloval Tima Burtona a pan Hilský byl jako postava z jeho filmů. Musel jsem ho milovat. Jeho nadšení, respekt, pozornost, přítomnost a vědomosti jsou dechberoucí a úctyhodné. A jak jsou nápomocné? Myslím, že kdykoliv pan Hilský vypráví, zrodí se v hlavě konkrétnější představa.

Jaká byla vaše cesta k herectví a mělo na ni nějaký vliv i vaše rodinné herecké zázemí?

Byla krkolomná. Ale dnes jsem za to rád. Něco jsem si odžil a pak o tom šel hrát. Když mi padla třicítka,

došlo mi, že divadelní svět už není ten, ve kterém jsem vyrůstal. Takže moje karty, co jsem měl v rukách od mého tatky, přestaly platit. Začala se hrát nová hra. Na jevišti a mezi lidmi se začaly cítit nové principy. To, co jsem považoval za kvalitní, zestárla, a nové styly a formy se mě moc nedotýkaly. Naštěstí jsem velmi brzy potkal režiséra Jana Mikuláška, který ve mě opět probudil vášeň pro dobrodružství a odhalil mi nová tajemství divadelního světa. Já i táta se snažíme nebýt lhostejní k tomu, co předvádíme. Což se některým při závalu práce děje. Chceme být součástí toho světa, ve kterém zrovna žijeme. Mluvit o něm a chápat ho.

Dal vám váš otec nějaké rady do hereckého života?

Ano. Mnoho. Ale to si nechám pro sebe.

Stalo se vám někdy, že jste se ocitl na místě nebo v situaci, kde jste si říkal: „Tak tohle je čistá komedie omylů“?

Vzhledem k neustálé záměně mé osoby s Vojtou Vodochozdským tomu rozumím úplně přesně. Stává se nám, že nás někdo chválí za druhého a my jen přikyvujeme, ale nechápeme. A taky kvůli rychlosti. Někdy se věci dějí velmi rychle po sobě. Hrál jsem pod režii Miloslava Kóniga Camusovo „Nedorozumění“. Cítím podobnou náladu. Možná vykradu sám sebe.

ABATYŠE DANY BATULKOVÉ

Abatyše přináší klid do chaosu. Máte tuhle roli i v životě?

Snažím se o to. Mám to po své mamince. V největším chaosu funguju celkem racionálně.

Máte bohatou zkušenost se Shakespearem i Letními shakespearovskými

slavnostmi (Richard III., Romeo a Julie). Co vás na návratech na jeviště Slavností pořád těší?

Ta atmosféra. Jít pak v noci opuštěným areálem Pražského hradu, když už jsou diváci pryč. Setkání s kolegy mimo moje domovské divadlo. Normálně bych je nikdy při práci nepotkala. Vyprodané hlediště. A skvělý realizační tým. Už se známe a na všechny se těším.

Proměňuje se nějak publikum Letních shakespearovských slavností?

Snad ne. Zjistím letos.

Máte nějakou Shakespearovu postavu, kterou byste si chtěla zahrát?

V mém věku už mám výběr omezený. Ale vlastně cokoli, třeba i Šaška v Learovi. U nás v divadle Komedie ho kdysi hrála skvěle Viola Zinková v režii Michala Dočekala.

Proč je Shakespearovo dílo i dnes stále aktuální?

Mluví o obyčejných lidských pocitech, vztazích, situacích, které všichni známe, žijeme je stovky let pořád stejně. Naše lidská podstata se zas tak moc za staletí nemění. A všechno to říká nádherným jazykem a krásnými obrazy.

Říká se, že komedie je pro herce nejtěžší. Souhlasíte s tím?

Asi ano. To, že hrajete komedii dobře, poznáte hned, když slyšíte smích diváků. Jestliže je ticho, tak... U tragédie si můžete až do konce představení namlouvat, že se to líbí.

Překvapí vás po tolika letech na jevišti ještě situace, která se promění v nečekanou komedii omylů?

Je to živý organismus, takže ano. Sem tam řešíme nečekané situace, ale musíme se z toho vždycky nějak vysekat. Show must go on!

Dá se říct, že divadlem doslova žijete. Vaši rodiče byli ochotníci, váš bývalý manžel je herec, syn taktéž a k tomu navíc ještě hudebník a moderátor, dcera herečka, zpěvačka a influencerka.

Bavíte se doma o práci?

Práci doma trochu řešíme, je to takové společné hobby.

Napadlo vás, že byste mohla mít nějaké jiné povolání? Čím byste chtěla být?

Překladatelkou jako pan profesor Hilský. :) Kdybych se nedostala na DAMU, dělala bych zkoušky na Filosofickou fakultu, obor angličtina-italština.

Hrajete ve filmu, na známých divadelních scénách, tančila jste a vyhrála StarDance. Dá se vůbec říct, která z těchto disciplín je vám nejbližší?

Herectví. Tanec, tedy StarDance, byla jen taková drzost. Jednorázové dobrodružství, ale skvělé!

Co pro vás znamená dobrý letní večer?

Grilování s rodinou, kamarády, dobré víno. A letos hrani na Hradě!

„NENÍ ZLATNÍK JAKO ZLATNÍK,“ ŘÍKÁ JAKUB KOHÁK

Shakespeare a Kohák – to zní jako zajímavá kombinace. Kde se potkáváte? A rozumíte si?

William je nesporně fascinující postava, opředená mýty a tajemstvím. Vystupovat v některé z jeho her je čest, a já si toho nesmírně vážím.

Ovšem zda si rozumíme, to úplně nevím. Docela by mě zajímalo, kdyby

to bylo možné, zda bychom si padli do oka či nikoliv. Domnívám se ale, že navzdory tomu, čím je opředen a jak závažné je to pro divadlo jméno, bychom byli kamarádi, protáhl bych ho městem a společně, bok po boku, bychom čelili nespočtu dobrodružství.

Angelo je zlatník, nakolik to bude zlatník „Shakespeareův“ a nakolik „Kohákův“?

Samozřejmě budu vycházet ze Shakespeareova textu, hrát tu postavu budu však já, takže to bude, pokud se to tak dá nazvat, náš společný Angelo. Já si zlatníka představuji jako chlapíka, který je většinu dne zavřený ve své dílničce a tam tepe. Ruku na srdce, to úplně nejsem já, ovšem popasuji se s tím a dodám středověkého zlatníka, jak by dle mého mohl vypadat v místě, kde se to hemží lumpy a podvodníky.

Čím vás Angelo baví a čím bude bavit diváky?

Angelo je zapleten do toho soukolí omylů skrze svůj zlatnický výrobek. Má to být komedie, tak se pokusím ho nějak ozvláštnit a dodat mu osobitost. Nechci být primárně komický a dělat na jevišti skopičiny. Komíčko by spíš, dle mého názoru, mělo vyplynout ze situace. Pokud mi ale režisér přikáže: „Postav se na hlavu!“ tak já se postavím na hlavu. :-)

Máte spíše tendenci improvizovat, nebo držíte text „na milimetr přesně“?

Já jsem odkojen improvizací, ovšem v tomto případě budu bojovat a udělám maximum pro to, abych se podržel původního textu, pokud možno, dokonale.

Přemýšlíte někdy nad tím, co by na dnešní svět řekl Shakespeare?

To úplně ne, ale na dnešní dobu se hodí dva jeho

citáty: „Blázen si myslí, že je moudrý, ale moudrý člověk ví, že je blázen.“ A pak také: „Peklo je prázdné – ďáblové jsou mezi námi.“ To ovšem platilo vždy, nejen dnes.

Hrajete na velkých divadelních scénách v muzikálech, ve filmech, režirujete, dabujete, moderujete, píšete knihy i scénáře, nakolik je to pro vás jiné vstoupit na jeviště LSS?

Pro mě je to radost a závazek zároveň. Když se mi ozvali s tím, zda bych přijal roli Angela, byl jsem mírně šokován, ale nesmírně potěšen. Je to něco, kvůli čemu má smysl se kousnout, napnout smysly a posnažit se. Nejsem vystudovaný herec, takže se vždy, když něco hraji, řídím instinktem, samozřejmě režisérskými radami a nějakým svým pocitovým nastavením. Zde to bude platit stonásobně, Shakespeare je značka, tam člověk rozhodně nechce zklamat.

Není to trochu jiná disciplína, než jsou lidé u vás zvyklí?

Totálně! A právě proto jsem tu nabídku přijal. Frčet v zajetých kolejích je pohodlné, ale kde je nějaká výzva? Nějaké vzrušení? Touha něco dokázat? Překlenout? Jak už jsem říkal. Nejprve jsem se lekl, a následně ale nesmírně potěšil! Konečně mě něco pohne. Budu muset zabrat. Možná se i trochu změnit! Vzhůru do toho!

Jak se učíte texty?

Fotografickou paměť nemám, s textem se vždy jemně peru, takže jsem scénář otvíral s jistými obavami. Ale na rovinu – nějaký text tam mám, né že né, ovšem když jsem viděl, kolik toho mají někteří mí kolegové, uklidnil jsem se. Oni to mají skutečně těžké, oproti nim jsem v bavlnce. Přesto ale není dobré se s tím spokojit. I já se to budu muset naučit. Navíc tak nějak vnitřně cítím, že by bylo dobré a ku prospěchu, kdybych dokonale zachoval slovosled a nepřehazoval slova, což je někdy těžké. Slibuji, že se vynasnažím!

Máte rád situace, kdy se věci zvrtnou v naprostou komedii omylů – nebo vás to spíš vytáčí?

Já to miluji!!! Vždyť když k něčemu takovému dojde, tak je to vzrušující, legrační, trapné, pitomé, někdo se rozzlobí, jiný urazí, další se bláznivě rozesměje... aspoň se něco v tom našem ustaraném, lopotném a stereotypním životě děje!!!

Účinkujete v ranní show rádia Evropa 2. Jak se vám daří zkoordinovat ranní vysílání a noční zkoušení často až do rozbřesku?

Já se s tím nějak popasuji, už jsme byli v horších kaších. Přinejhorším „pojedu rovnou“. Myslím si ale, že si všechny strany vzájemně vyjdou vstříc. Spíše se obávám toho, že bychom mohli skončit dříve, a to by nás, některé, mohl nasát bujarý noční život. Tam vidím zásadní nebezpečí!!! :-)

Je to vaše první zkušenost v plenéru? Jaká jsou vaše očekávání?

Jsem členem improvizální skupiny Partička, přičemž venku hrajeme celá léta, takže zkušenosti s plenérem mám různé a bohaté.

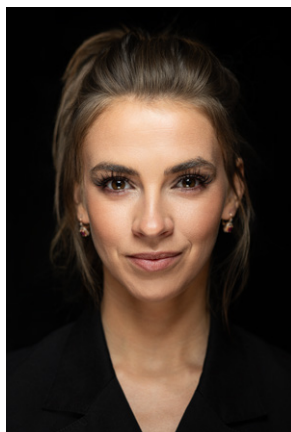
Co vás dokáže spolehlivě rozesmát mimo jeviště?

Rád se nechávám překvapit, důvodem k smíchu mohou být nejrůznější věci a podněty. V poslední době se ale raději dojmám.

Jak vypadá váš ideální letní večer, když zrovna nehrajete?

Lumpáčení, potulka, výtržnictví, příživnictví a rebelie.

„JE TO ODHODLANÁ LVICE, SE SRDCEM MALÉ HOLČIČKY“, ŘÍKÁ O POSTAVĚ ADRIANY SÁRA RYCHLÍKOVÁ

Čím je vám blízká postava Adriany?

Adriana je temperamentní, je v ní oheň, síla, ale také velká láska. Sympatizuji s ní v tom, že pokud se něco opravdu děje, chce to vyřešit, nechce to přehlížit. Já sama bych něco řešila klidněji, tišeji, více bych se na to nadechla, ale Adriana má svůj oheň.

A přístup? Díky kolegům, které mám okolo sebe, se nemusím stydět ani jakkoli hlídat, tudíž Adrianu nechávám jednat, reagovat v dané situaci a existovat v prostoru teď a tady s hereckými partnery. Je to odhodlaná lvice, se srdcem malé holčičky v jednom.

Jak se hraje žárlivost, aby nebyla směšná a přitom fungovala v komedii?

To bude mít možnost vidět od 24. června 2026 na Nejvyšším purkrabství Pražského hradu, alespoň v to doufám. Haha. Pracuji na tom.

Máte ráda role, které jsou „na hraně“ mezi humorem a vážností?

Mám je ráda, protože je to výzva, určitě to není nic lehkého.

Co vás láká nebo na co se těšíte při hraní pod širým nebem?

Na celou naši partu, která se na Komedii omylů sešla. Na jeviště, které bude postaveno na tak krásném místě.

ANETA KREJČÍKOVÁ PŘEDSTAVUJE LUCIANU

Jaká je vaše Luciana?

Líbí se mi. Je od rány, zatím nezažila lásku a vztah s mužem, ale své sestře, která zažívá vztahové strasti, radí, jako kdyby prožila vztahů nespočet. Je to takový vztahový kouč, který má vše vyčteno z knih a vyzorováno ze vztahu své sestry a švagra.

Máte zkušenosti s kamerou i kamenným divadlem. Co je pro vás na letní open air scéně nejtěžší? A na co se naopak těšíte?

Mám za sebou minimálně šest let praxe s pohádkovým divadlem, se kterým jsem projezdila celou republiku a hrála všude možně, od nedivadelních prostor po velká divadla včetně open airů, ale na Hradě se těším moc. Vlastně se mi tak plní můj dávný sen.

Letošní premiéra je i vaší premiérou v rámci LSS. Proč jste se rozhodla roli přijmout?

Vzhledem k tomu, že mám děti ještě ve věku, kdy s nimi můžu trávit čas o prázdninách, tak nebylo úplně lehké to přijmout. Ale nakonec jsem kývla a je to první letní scéna v mé kariéře.

Máte ráda situace, kdy se věci vymknou kontrole, nebo jste spíš typ, který potřebuje mít věci pod kontrolou?

Jsem rozmanitý člověk a miluju rozmanitost, takže přijímám s láskou obojí.

Co vás na Letních shakespearovských slavnostech lákalo nejvíc – text, režisér, nebo atmosféra?

Vojtu Štěpánka jsem poznala ještě v době, kdy jsem studovala konzervatoř, ale nikdy jsme spolu nepracovali, takže to bylo asi to první, co mě lákalo, a samozřejmě se nesmírně těším na atmosféru na Hradě.

Kdy jste si naposledy v životě řekla: „Tohle je úplná komedie omylů“?

Myslím, že mě to v souvislosti s mým bytím napadne každý den. :)

Chtěla jste vždycky být herečkou?

Možná ano, ale nejsem z umělecké rodiny a asi jsem neměla jako dítě odvahu si myslet, že bych jí být mohla.

Jak zvládáte propojit časově náročnou práci herečky a roli maminky dvou dětí?

Pořád spěchám a extrémně si vážím toho, když se zastavím. Nutno zmínit, že nebyť mé rodiny, tatínka mých dětí a jeho rodiny, pravděpodobně bych to dělat nemohla.

Jak vypadá vaše léto mimo jeviště?

Slunce v tváři i v duši, tady a teď, pyžamo až do oběda a sem tam nějaké natáčení.

PETR BUCHTA A ŠIMON KRUPA VE SPOLEČNÉM ROZHOVORU O TOM, JACÍ JSOU JEJICH DROMIOVÉ

Dromiové jsou motorem celé komedie. V čem spočívá jejich humor?

PB: Za mě je asi ten jejich humor v tom, že se dostávají do zmatených situací, kterým ani sami vlastně nerozumí, ale jsou sluhové, takže prostě musí poslouchat a jdou do toho naplno

a s chutí a tím to ještě celé domotají. A podle mě je každá z postav této komedie součástí jednoho velkého motoru, takže teď už jen nalít palivo a tradá.

ŠK: To teda jsou. I když nejen... Je to kolosální klubko událostí a postav, které se taky všichni snaží usilovně rozplést.

A právě v tom úsilí je pro mě onen motor energie schovaný. V absolutním lpění na vlastní pravdě a smrtelně vážném obhajování sebe sama, uprostřed nepochopitelného uragánu událostí. V téhle komedii nikdo

nelže, všichni mají pravdu a všichni si trvají na svém až do zbláznění. No a Dromio? Něco mezi šaškem, řeznickým psem, strhaným oslem, hovádkem božím, hladovcem s fištrónem za ušima a jazykem nabroušeným o hranu slova a vtípu.

Jak důležitá je mezi vámi sešranost?

PB: Myslím, že sešranost je vždy k dobru a velmi důležitá – nejenom na jevišti.

ŠK: S Péťou Buchtou, pro mě Buchtíkem, se známe asi tisíc let a pojí nás dlouhodobé, pevné a zběsilé přátelství. Tak bych řekl že dost.

Máte zkušenost s Letními shakespearovskými slavnostmi i Shakespearem. Co vás lákalo přijmout roli znovu?

PB: Zkušenosti s LSS mám, a to s ostravskou produkcí, se kterou jsem dělal Sen noci svatojánské a Večer tříkrálový. Právě Večer tříkrálový režíroval Vojta Štěpánek a zkoušení s ním je skvělé, takže když přišla nabídka na Komedii omylů v jeho režii, byl jsem moc rád, že můžu být součástí téhle skvělé bandičky.

ŠK: Chvilí mi to trvalo. Přece jen ten zásah do díáře a prázdnin (pokud v uměleckém světě něco takové existuje) je opravdu velký. Mám za sebou Zkrocení zlé ženy

a Sen noci svatojánské pod ostravskou produkcí LSS, takže zhruba vím, co se bude dít. Ale stejně jako tam, tak i zde je to nakonec skvělá parta inscenačního týmu, která rozhodla. A samozřejmě i svižnost titulu.

Jaké to je hrát na venkovní scéně?

PB: Já to mám moc rád, začíná se při západu slunce, končí za tmy, někdy prší, takže to má rozhodně něco do sebe a baví mě to.

ŠK: Řekl bych že velmi venkovní. Plné neočekávaných ruchů, poryvů větru, troubení aut a mušek. Někdy i nepřízně počasí. A řekl bych, že tomu ta dobrodružnost sluší. Divadlo samo vznikalo pod širým nebem. Je to nejstarší kulisa světa.

Stává se vám, že na jevišti rozesmějete sami sebe?

PB: Spíš se mi stává, že mě rozesmějí kolegové a někdy to ani není tak těžké.

ŠK: Během zkoušení rozhodně. Během představení se budeme velmi snažit, aby se v ideálním případě smál spíš divák!

Zažili jste někdy na jevišti moment, kdy se něco pokazilo a vznikla z toho neplánovaná komedie omylů?

PB: Takových momentů, si myslím, zažil každý z nás spoustu a nejenom v divadle.

ŠK: Ano. Občas se to samozřejmě stane i ve světě, který je nazkoušený a domluvený. A jsem přesvědčený o tom, že mnohdy právě chyba může být natolik zajímavou okolností, že posune celý divadelní zážitek na jinou úroveň. Takový průsvit okolního, skutečného světa. A zjištění, která probíhají kolem řešení takových situací na jevišti a kterých je divák někdy nutně svědkem (pokud to nejsou kiksy fatální), jsou obrovsky voňavá a zajímavá.

Jaké bude vaše léto? Plánujete i nějaký odpočinek? Jak relaxujete?

PB: Léto bude především se Shakespearem, ale nějaká dovolená s přítelkyní a naší malou Matyldou (staffbull teriér) určitě proběhne. Jen ještě ladíme, kam se podíváme. Za mě je ten nejlepší relax v přírodě někde u vody.

ŠK: Pokusím se najít si v tom režimu rád. A ač přikovan k Hradu, rád bych udělal spoustu věcí pro sebe, které odkládám, například jarní úklid. Ale ve správný moment uteču někam pryč, ideálně do vln.

KURTIZÁNA ERIKY STÁRKOVÉ

Na Letních shakespearovských slavnostech jste hrála například ve hře Zkrocení zlé ženy. Byl to i jeden z důvodů, proč jste se rozhodla přijmout roli v letošní premiéře?

Jsem vychovaná Shakespearem a Molièrem, Čechovem či českou klasikou. Již na školách u přijímacích zkoušek si adepti vybírají monology od těchto velikánů. Na

školách herec neprojde dál, pokud se s nimi nesetká tváří v tvář. Je to fenomén, který tady byl od nepaměti a bude navždy. Ve všech Shakespearových dílech je obrovská nadčasovost, stejně jako u Molièra nebo Čechova. Na všech jejich postavách se můžete neuvěřitelně herecky posunout, protože jsou plné emocí a situací všeho druhu jako v běžném životě. Zahrát si postavy v těchto klasických dramatech je, jako když hudebník dostane možnost zahrát si Bacha, Mozarta nebo Beethovena. Je v tom úcta, hloubka a pravá vůně divadla. To se neodmítá. To je pocta, být součástí takového momentu.

Jak se vám spolupracuje s režisérem Vojtěchem Štěpánkem?

Režisér Vojta Štěpánek je moc fajn člověk, který dělá poctivé řemeslo. Vede vás s úctou, obrovským humorem a pokorou k práci a dává prostor k sebevyjádření. Je to koncert. Baví mě to. Vojta umí spojit skupinu lidí, kteří si společně notují, a to je velmi důležité.

Je vám blízký humor Williama Shakespeara?

Jak jsem již řekla, Shakespeare je pro mě novodobý cool dramatik, co nosí brýle Ray-Ban a župan jako Big Lebowski, kouří drahé doutníky, jezdí na Vespě, má

malého psa v kabelce a rád se převléká do ženských šatů. Byl mnohem otevřenější než dnešní společnost. Za Shakespearových dob hráli dámské postavy výhradně muži. Respekt k tomuto pánovi.

Kurtizána je postava, která umí zamíchat kartami. Jak si ji užíváte? A co vás na ní baví?

Kurtizány byly vzdělané, společensky vysoce postavené placené společnice aristokratů, politiků a bohatých mužů. Ovládaly umění konverzace, tanec, hudbu, cizí jazyky, filozofii, politiku a hru na hudební nástroje. Ve svých domovech pořádaly intelektuální a kulturní večery pro elitu. Určovaly tehdejší trendy v oblékání, účesech a kosmetice.

Máte ráda, když se věci změní v malou komedii omylů i v reálném životě?

Pokud je vyústění pozitivní a povznáší ducha, pak ano.

Diváci vás znají z filmů, televizních pořadů a divadla. Co z toho je vám nejbližší?

Nejraději mám pěvecký projev. Cítím se v tom nejvíce sama sebou. Miluji improvizaci s muzikanty. Ostatně za roli Dívky v Bowieho inscenaci Lazarus mám Thálii za muzikál, což je nádherná komedie omylů! V životě by mě nenapadlo, když jsem studovala dvě herecké školy, že dostanu cenu za muzikál... (směje se)

Do povědomí veřejnosti jste se dostala díky roli Dáši/Pavla v seriálu Most. Jaké to bylo?

Byla to krásná a poctivá práce. A právem se z ní stal fenomén. Jsem za ni vděčná.

Máte malou dceru. Jak se vám daří skloubit mateřství a hereckou práci?

Kdyby Shakespeare žil (a on žije pořád), napsal by o tom hru. Žena by vystupovala jako superhrdinka, která zvládne v reálném čase sto procent věcí zároveň. Byl by to takový sci-fi komiks. Superwoman.

KOSTÝMY JAKO PŘÍBĚH. ROMAN ŠOLC O KOMEDII OMYLŮ, DIVADELNÍ MAGII I TOM, PROČ NĚKDY LÁTKA SKONČÍ V MIKROVLNCE.

Když jste začal navrhovat kostýmy pro Komedii omylů, přemýšlel jste víc o příběhu, nebo o vizuální efektnosti?

Na začátku jsme si pohrávali i s variantou, která byla hodně designová, stylová a glamour. Režisér ale cítil, že takhle komedie potřebuje větší syrovost a autenticitu, aby vynikl humor i charakter jednotlivých

postav. Nakonec jsme se proto vydali cestou lehce „ošuntělého“ světa, který působí živě a uvěřitelně.

Vaše kostýmy jsou plné detailů. Kde vůbec takové materiály sháníte?

Hodně materiálů pochází z Itálie nebo od dodavatelů, kteří italské látky dovážejí. Jenže samotný nový materiál nestačí. Každá látka musí projít speciální úpravou, říkáme tomu patinanční manévr, aby vypadala, že už má něco za sebou. Barvíme ji, patinuujeme, používáme různé lázně od hypermanganu přes žíravinu po kyselinu. Zkrátka je to někdy tak trochu alchymie. Něco se vaří, něco projde mikrovlnkou... díky tomuto procesu získá materiál podobu něčeho velmi starého, omšelého.

Kolik práce se skrývá za jedním kostýmem?

Obrovské množství hodin a řemeslné práce. U Komedie omylů jsme kostýmy připravovali zhruba měsíc a půl. Nejdřív vznikne základní verze, pak přichází patinování a nakonec ruční práce krejčovských – výšivky, detaily, drobnosti, které dotvářejí kostým uzpůsobený pro charakter postavy. Ve výsledku vzniklo kolem pětáctiřiceti kostýmů včetně převleků, svrchníků a doplňků.

Myslíte při navrhování i na to, že Letní shakespearovské slavnosti jsou open air?

Určitě. Počasí je velký faktor. Herci musí mít možnost některé vrstvy přidat nebo naopak odložit, aniž by kostým přestal fungovat. Důležité je, aby se v něm cítili dobře za chladného i horkého večera.

Komedie omylů není vaše první zkušenost s Letními shakespearovskými slavnostmi. Co vás přimělo se „vrátit“?

Především předchází spolupráce s režisérem. Už při minulém projektu jsme si lidsky i profesně sedli, takže když přišla nabídka znovu, zajásal jsem.

Jak vlastně vzniká kostým od prvního nápadu až po premiéru?

Nejdřív si samozřejmě přečtu hru a snažím se pochopit postavy. Hodně mi pomohla i přednáška pana profesora Hilského, která vše krásně vysvětlila. Režisér mi pak poslal detailní charakteristiky jednotlivých rolí a podle nich vznikly první skici. Když jsme si potvrdili, že jsme na stejné vlně, začaly se vybírat materiály a rozjela se výroba. Pak už přijdou kostýmní zkoušky a postupné doladování.

Jak důležitá je spolupráce s herci?

Pro mě zásadní. Sám jsem kdysi stál na jevišti jako tanečník, takže vím, jak moc kostým ovlivňuje pocit herce. Pokud se v něm necítí dobře, projeví se to okamžitě. Proto během zkoušek řešíme každý detail – někdy herec potřebuje drobnost, která mu pomůže postavu lépe uchopit, a kostým na to musí reagovat.

Existuje detail, kterého si diváci možná ani nevšimnou, ale pro vás má velký význam?

Mám rád malé příběhy schované v kostýmech. Třeba postava soudce má fráček, který se dědí z jednoho na dalšího a tak dále. Každý nový soudce na něj během svého funkčního období připne další medaile nebo pečete, takže se postupně vrství a kabát už je skoro celý pokrytý odznaky moci, a to včetně zad. Divák to možná nezaznamená na první pohled, ale pro mě právě takové detaily dávají kostýmu život.

Máte zkušenosti i se StarDance. Jak moc je práce na televizní show a na Shakespearovi odlišná?

Každý projekt je jiný, ale jedno mají společné: kostým by měl vyprávět příběh. Ve StarDance jsem se snažil, aby kostýmy nebyly jen efektní, ale aby podporovaly atmosféru konkrétního čísla. Když se tančilo ve stylu třicátých let, musel tomu odpovídat i kostým, a tak podobně. Stejně přemýšlím i o divadelních kostýmech.

William Shakespeare
TWELFTH NIGHT (EN)

Premiéra: 18. července 2026 (Praha)
Hra je uváděna v angličtině s českými titulky

Ztroskotání lodí, dvojčata, souboje s meči, tanec, hudba a láska – Shakespearova rozpustilá a okouzlující romantická komedie o lásce, touze a záměnách identity potěší letos v létě diváky na Pražském hradě. Děj se odehrává v rozmarné zemi Ilýrii a sleduje dobrodružství Violy, která se v přestrojení za muže ocitá uprostřed bláznivé řady nedorozumění a komických zvrátů. Nová anglickojazyčná inscenace hry Večer tříkrálový v podání Prague Shakespeare Company je uváděna s českými titulky v překladu Martina Hilského. Režie se ujali umělecký ředitel PSC Guy Roberts a Kiara Pipino.

OBSAZENÍ

V inscenaci účinkují mimo jiné **Jessica Boone, Taylor Napier, Bree Welch, Elissa Levitt, Jeff Smith, Marc Cram, Josh Morrison, František Heřmánek, Genevieve Gionet, Ash Visker, Dawn Stern, Stephan Wolfert a Guy Roberts** spolu s dalšími oblíbenými členy souboru PSC.

TVŮRČÍ TÝM

Režie **Guy Roberts a Kiara Pipino** Český překlad titulků **Martin Hilský** Vedoucí produkce **Eric Sammons** Světelný design **Přemysl Janda** Kostýmní návrhářka **Eva Bellefeuille** Scénograf **Jon Savage**
Zástupce vedoucího produkce **Debs Ramser**

William Shakespeare
VEĽA KRIKU PRE NIČ (SK)

Premiéra 4. července 2026 (Bratislava)

Celé dílo Williama Shakespeara patří ke světové klasice a stále se vrací na jeviště po celém světě. Komédie jsou však v tomto směru výzvou – humor totiž vždy žije v přítomnosti, zatímco dramata a boje o moc stárnou pomaleji. Z Shakespearových komedií k nám skrz brány času prošlo jen několik titulů a mezi nimi má významné místo právě „Veľa kriku pre nič“.

Základním konfliktem hry je moc slova a informací. Postavy žijí ve světě, kde se zprávy, dohady a pomluvy šíří rychleji než pravda a jediná věta může zničit reputaci člověka. Tento motiv je dnes – v éře sociálních médií a digitálních dezinformací – mimořádně aktuální.

Humor je v inscenaci výsledkem existenciální vážnosti a pevného přesvědčení, s jakým se Beatrice a Dominik brání vztahu a jak se z tohoto jejich odporu rodí skutečná vášeň, s níž bojují, aby jí nakonec podlehli. Jsme svědky toho, jak naše vlastní předsevzetí, jak budeme žít, naše sliby sobě samým, čím všim budeme nebo nebudeme, jsou jen skvělou výzvou pro osud, který rád vyzkouší naše opravdové odhodlání. Člověk se ve svém životě znovu a znovu přesvědčí, že právě ve chvíli, kdy mu připadá, že pozná svou budoucnost a drží ji pevně v rukou, se jeho osud zvrtné celkem nečekaným směrem. Naše předsevzetí, naše předpoklady mizí, jako by nikdy neexistovaly. Jak se říká: komedie je tragédie, která se stala někomu jinému. „Veľa kriku pre nič“ je však komedií, v níž tragédie postihne hlavní hrdiny jen proto, aby z ní vyrostla ta nejkrásnější věc – láska.

OBSAZENÍ

DON PEDRO	Ondrej Koval'
BENEDIK	Csongor Kassai
CLAUDIO	Adam Jančina
DON JOHN	Kamil Mikulčik
BORACHIO	Peter Brajerčik
LEONATO	Miloslav Král'
HERO	Mária Schummerová
BEATRICE	Kristína Turjanová
URŠULA	Adela Mojžišová
DRIENKA	Peter Kočiš
EGREŠ, POSOL	Michal Spielmann

TVŮRČÍ TÝM

Překlad **Lubomír Feldek** Režie **Jakub Nvota** Scéna **Pavol Andraško** Kostýmy **Diana Strauszová**
Hudba **Róbert Mankovecký**

DÁLE NA PROGRAMU

OTHELLO | inscenace Braňa Holička | Slavná studie žárlivosti a tragický příběh o zhoubné moci pomluvy. Jak snadné je zničit upřímnou lásku i silného a hrdého člověka, když někdo začne jeho duši naleptávat jedovatými slovy? Othello, vážený vojevůdce ve službách Benátské republiky, se ocitá v síti intrik, kterou kolem něj s chladnou precizností spřádá Jago – mistr manipulace, praotec všech dezinformátorů a jedna z největších záporných postav dramatické literatury. Hrají: **Robert Mikluš, Sara Sandeva / Hana Kusnjerová, Jan Cina / Vojtěch Vodochodský, Barbora Bočková, Jan Hájek, Ivan Lupták, Marta Dancingerová / Beáta Kaňoková** a další.

JAK SE VÁM LÍBÍ | inscenace Jakuba Nvoty | Ve jménu lásky se dějí v této Shakespearově komedii opravdu nečekané věci. Postavy si různě mění identitu, kdekdo by si spletl děvče s chlapcem, mnozí, trápení náhlými záchvaty vášně, se ztrácejí a zase nacházejí v lese, v němž na stromech podezřele přibývá milostné poezie. Les je zázračným místem, v němž se lze snadno ztratit, ale i náhle najít. Hrají: **Lucie Štěpánková,**

Václav Matějovský, Roman Zach, Markéta Děrgelová, Tomáš Jeřábek, Jaromír Nosek, Pavla Tomicová / Kristýna Frejová, Václav Rašilov a další.

MACBETH | inscenace Jakuba Krofty | Hluboký středověk v legendami opředeném Skotsku. Nikdy se nekončící bitva. Svět, ve kterém věštba definuje realitu větší silou než racionální úsudek. Strach, toxické vztahy, a především neukojitelná touha po moci, která způsobí katastrofu – to vše provází hlavního hrdinu na jeho posledním dábelkém tažení. Hrají: **Marek Němec, Lenka Krobotová, David Matásek, Klára Issová, Tomáš Měcháček, Filip Kaňkovský, Václav Vašák, Karel Zima, Vojtěch Vondráček** a další.

ZIMNÍ POHÁDKA inscenace Pavla Kheka | Pohádkový příběh zničitelné žárlivosti, naděje a zázraků situoval William Shakespeare na Sicílii a do Čech, kterým překvapivě propůjčil moře. Drama se střídá s komedií, nenávisť s láskou a zavržení s odpuštěním. Hrají: **Michal Isteník, Petra Špalková, Saša Rašilov, Veronika Arichteva, Matouš Ruml, Alena Mihulová, Jan Řezníček, Aleš Bilík, Cyril Drozda** a další. **DERNIÉRA**

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE | inscenace Vojtěcha Štěpánka | Ostravské nastudování jedné z nejkrásnějších Shakespearových komedií o lásce, v níž si každý přijde na své. Všechno je i není. Viola je i není Cesario. Cesario je i není Sebastian. Láska je i není láska. Co všechno je v této hře iluzí a přeludem? Ne náhodou zní podtitul naší komedie Cokoli chcete! Hrají: **Kamila Janovičová, Sára Erlebachová, Petr Buchta, Vladimír Polák / Marek Holý, Kristýna Leichtová, Jiří Sedláček / Jiří Krhut, Josef Kaluža, Petr Panzenberger** a další.

MARNÁ LÁSKY SNAHA | inscenace Filipa Nuckollse | Přísahali! Podáním ruky stvdili své rozhodnutí. Tak nyní čtveřice urozených mužů zasvětil tři roky svého života askezi, zdrženlivosti a studiu. Je to vážné, neodvolatelné předsevzetí, chlapecký slib, který však ihned zmizí ve chvíli, kdy do města přicestuje francouzská princezna se svými dvorními dámami... A pány zachytí divoký proud lásky a milostného dobývání. Hrají: **Filip Březina, Anna Prášilová Fialová, Anna Kameníková, Lukáš Příkazký, Petr Čtvrtníček, Jiří Vyorálek / Václav Kopta, Leoš Noha** a další.

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ | inscenace Jiřího Menzela | Rozverná a hravá komedie, která svým jiskřivým humorem láká diváky již úctyhodných osmnáct let. Nechte se vtáhnout do světa požitkářského rytíře Falstaffa, kde se ženský důvtip střetává s mužskou ješitností a neopodstatněnou žárlivostí. Hrají: **Bolek Polívka, Simona Stašová, Eva Režnarová, Jaromír Dulava, Petra Hobzová, Jaroslav Satoranský, Michal Novotný / Pavel Šimčík, Šárka Krausová, David Suchařípa, Jan Přeučil, Kühnův dětský sbor** a další.

AS YOU LIKE IT (EN) inscenace Guye Robertse | PRAGUE SHAKESPEARE COMPANY | Radostná komedie jiskřící vtípem vypráví příběh dívky převlečené za chlapce – dívky, která svádí muže, jehož miluje, aby se zamiloval do chlapce, jímž ve skutečnosti není. Mezinárodní soubor profesionálních divadelníků ze šesti zemí za doprovodu živé hudby. Hrají: **Jessica Boone, Fanette Ronjat, Peter Hosking, Jeff Smith, Vanessa Gendron, John Poston, Jared Doreck, Jonathan Perrein, Bob Boudreaux** a další. Hra je uváděna v angličtině s českými titulky.

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ | inscenace Adély

Laštovkové Svobodové | Bude sen noci svatojánské krásnou letní iluzí, nebo spíše noční můrou? Hra Williama Shakespeara může být obojím. Sen noci svatojánské, to je nejen příběh opěťované i neopěťované lásky, planoucí i vyhaslé touhy, žárlivosti a zloby, ale také břitké ironie, zlomyslnosti a vtipně neohrabané snahy uplatnit své chabé schopnosti a zalíbit se vrchnosti. Tedy všeho, co důvěrně známe z vlastních i cizích životů. Proto není divu, že Sen noci svatojánské patří k divácky nejoblíbenějším komediím Williama Shakespeara. Hrají: **Tomáš Dastlík, Zuzana Kajnarová, Jan Vlas, Petr Buchta, Vladimír Polák, Izabela Vydrová Firlová** a další.

KOMÉDIA OMYLOV (SK) | inscenace Romana Poláka | Shakespeare i v této své nejkratší hře překračuje hranice tradičních žánrů. Zpočátku to vypadá jako tragédie (hned na začátku totiž hrozí jedné z postav trest smrti), brzy se však hra dostává až do polohy frašky. Zejména dialogy pána a sluhy jsou přímo ukázkami, jak by mohla vypadat i moderní cirkusová klauziáda. Hrají: **Ján Jackuliak / Gregor Hološka, Petr Halberstadt, Robert Roth, Martin Šalacha, Juraj Hrčka, Dominika Žiaranová, Pavla Vitázková** a další.

SKROTENIE ZLEJ ŽENY (SK) | Inscenace Michala

Vajdičky | Asi každý zná slavnou Shakespearovu komedii Zkrocení zlé ženy s množstvím zápletek, postav, záměn a překvapení, pojednávající o tom, jak muži dobývají ženská srdce a hledají s nimi společnou harmonii. Divoká Kateřina, dobrodružný Petruccio, sladká Bianca a trojice vynalézavých ctitelů. Záměny, převleky, slovní přestřelky. Ale kdo z nás ví, že v této Shakespearově komedii je jedním ze zdrojů humoru i téma divadla na divadle a že sám Shakespeare vlastně napsal hru o kočovné herecké skupině, která se rozhodne zahrát celý příběh Petruccia a Kateřiny jednomu alkoholikovi? Hrají: **Jakub Rybárik, Michal Ďuriš, Sarah Arató, Dominika Žiaranová, Jakub Tvrdík, Adam Jancina, Štefan Martinovič** a další.

AGENTURA SCHOK, spol. s r. o. – POŘADATEL LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ

Pořadatelkou AGENTURU SCHOK reprezentují ředitelé festivalu Michal Rychlý a Libor Gross. Zásadní podíl na koncepci a úspěchu mají její dva producenti Evžen Hart a Daniel Bartek. AGENTURA SCHOK se zabývá zejména organizováním kulturních a společenských akcí. Letité produkční zkušenosti společně

s uměleckým, společenským a manažerským záze-
mím jejího vedení dělají z této agilní firmy ideálního
organizátora akce typu Letních shakespearovských
slavností. Ty pořádá už od roku 1998. Právě v její péči
a s podporou generálního partnera, skupiny PPF, se
Slavnosti staly etablovanou kulturní událostí.

O SLAVNOSTECH

Festival trvá od konce června do začátku září a odehrává se na otevřených scénách v PRAZE (Pražský hrad a Hudební a taneční fakulta AMU), v BRNĚ (hrad Špilberk), v OSTRAVĚ (Slezskoostravský hrad) a v BRATISLAVĚ (Bratislavský hrad). První shakespeareovské představení proběhlo už v roce 1990 a od roku 1998 se Slavnosti pořádají pravidelně. O jejich popularitě svědčí živý zájem o vstupenky, rekordní počty návštěvníků (téměř 100 000 za sezonu) i celková úroveň akce, promítající se v nebývalém mediálním ohlasu a uznalých kritikách. Během léta se odehraje přibližně 150 představení a open-air hlediště s kapacitou 600 – 1 000 míst bývají pravidelně plná. Akce s každoročními premiérami se za dobu své existence etablovala na událost, kterou si široká veřejnost nenechává ujít. Inscenace nastudované exkluzivně pro Letní shakespeareovské slavnosti jsou uváděny v českém, případně slovenském jazyce. Přestože jsou Slavnosti zaměřeny převážně na domácí publikum, pořadatelé spolupracují i se zahraničními

soubory zabývajícími se shakespeareovskou tematikou. V uplynulých letech tak mohli diváci v rámci Slavností zhlédnout v anglickém jazyce komedie Much Ado About Nothing a A Midsummer Night's Dream v provedení British Shakespeare Company (2009), dále komedii Merry Wives of Windsor v podání souboru GB Theatre Company (2010), vystoupení londýnského souboru Shakespeare's Globe s projektem Globe on Tour's Hamlet (2014), komponovaný koncertní večer Patrick Doyle – Shakespeare in Concert (2015) nebo tragédii Richard III. (2016) v podání Prague Shakespeare Company, uvedenou u příležitosti čtyřtého výročí úmrtí Williama Shakespeara. Ke spolupráci s Prague Shakespeare Company se pořadatelé Slavností vracejí pravidelně. Od roku 2018 společně přinesli divákům v rodném jazyce anglického dramatika následující hry: Measure for Measure (2018), Othello (2019), A Midsummer Night's Dream (2021, 2022), Romeo and Juliet (2023), Hamlet (2024) a King Lear (2025).

KONTAKTY**POŘADATEL**

AGENTURA SCHOK, spol. s r. o.
Kancelář: Badeniho 290/1, 160 00 Praha 6
Tel.: +420 220 514 275
E-mail: schok@shakespeare.cz

PR a TISKOVÝ SERVIS

Pavel Turner, pavel@turner.cz, +420 602 346 315
Johana Turner, johana@turner.cz, +420 606 232 055

WWW.SHAKESPEARE.CZ

Zde naleznete veškeré informace, aktuality, program, tiskové informace, fotogalerii (fotografie k užití v tiskové kvalitě) a také možnost zakoupit vstupenky.
Rozhovory vedli: Johana Turner, Pavel Turner

PROGRAM Letních shakespearovských slavností

PRAŽSKÝ HRAD

PRAHA - HAMU

BRNO

OSTRAVA

BRATISLAVA

		PRAHA - HAMU	BRNO	OSTRAVA	BRATISLAVA
24. 6.	st	KOMEDIE OMYLŮ - zadáno			
25. 6.	čt	KOMEDIE OMYLŮ - zadáno			
26. 6.	pá	KOMEDIE OMYLŮ			
27. 6.	so	KOMEDIE OMYLŮ			
28. 6.	ne				
29. 6.	po	KOMEDIE OMYLŮ			
30. 6.	út	KOMEDIE OMYLŮ			
01. 7.	st	KOMEDIE OMYLŮ			
02. 7.	čt	KOMEDIE OMYLŮ			
03. 7.	pá	KOMEDIE OMYLŮ			
04. 7.	so				VEĽA KRIKU PRE NIČ
05. 7.	ne	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
06. 7.	po	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
07. 7.	út	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
08. 7.	st	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
09. 7.	čt	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
10. 7.	pá	KOMEDIE OMYLŮ - pro CENTRUM PARAPLE			VEĽA KRIKU PRE NIČ
11. 7.	so	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
12. 7.	ne	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
13. 7.	po	KOMEDIE OMYLŮ			VEĽA KRIKU PRE NIČ
14. 7.	út	KOMEDIE OMYLŮ	ZIMNÍ POHÁDKA		VEĽA KRIKU PRE NIČ
15. 7.	st	KOMEDIE OMYLŮ	ZIMNÍ POHÁDKA		VEĽA KRIKU PRE NIČ
16. 7.	čt				VEĽA KRIKU PRE NIČ
17. 7.	pá	AS YOU LIKE IT (EN)	MARNÁ LÁSKY SNAHA		WINTER'S TALE (EN)
18. 7.	so	TWELFTH NIGHT (EN)	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
19. 7.	ne				KOMÉDIA OMYLOV
20. 7.	po	JAK SE VÁM LÍBÍ	OTHELLO	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMÉDIA OMYLOV
21. 7.	út	JAK SE VÁM LÍBÍ	OTHELLO	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMÉDIA OMYLOV
22. 7.	st	JAK SE VÁM LÍBÍ		MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMÉDIA OMYLOV
23. 7.	čt	JAK SE VÁM LÍBÍ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	ZIMNÍ POHÁDKA	
24. 7.	pá	JAK SE VÁM LÍBÍ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	ZIMNÍ POHÁDKA	OTHELLO
25. 7.	so			VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	OTHELLO
26. 7.	ne	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMEDIE OMYLŮ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	OTHELLO
27. 7.	po	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMEDIE OMYLŮ		OTHELLO
28. 7.	út	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMEDIE OMYLŮ		
29. 7.	st	MARNÁ LÁSKY SNAHA	KOMEDIE OMYLŮ	OTHELLO	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
30. 7.	čt	MARNÁ LÁSKY SNAHA		OTHELLO	SKROTENIE ZLEJ ŽENY - zadáno
31. 7.	pá	MARNÁ LÁSKY SNAHA	JAK SE VÁM LÍBÍ	KOMEDIE OMYLŮ	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
01. 8.	so	MARNÁ LÁSKY SNAHA	JAK SE VÁM LÍBÍ	KOMEDIE OMYLŮ	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
02. 8.	ne	MARNÁ LÁSKY SNAHA		KOMEDIE OMYLŮ	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
03. 8.	po		SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KOMEDIE OMYLŮ	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
04. 8.	út	OTHELLO			
05. 8.	st	OTHELLO		SKROTENIE ZLEJ ŽENY	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
06. 8.	čt	OTHELLO		SKROTENIE ZLEJ ŽENY	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
07. 8.	pá	OTHELLO		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
08. 8.	so	OTHELLO		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
09. 8.	ne			VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
10. 8.	po	OTHELLO		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
11. 8.	út	OTHELLO	ZIMNÍ POHÁDKA		
12. 8.	st	OTHELLO	ZIMNÍ POHÁDKA		
13. 8.	čt		ZIMNÍ POHÁDKA		
14. 8.	pá	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	ZIMNÍ POHÁDKA		
15. 8.	so	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	ZIMNÍ POHÁDKA		
16. 8.	ne	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ			
17. 8.	po	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
18. 8.	út	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
19. 8.	st		VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
20. 8.	čt	MACBETH	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
21. 8.	pá	MACBETH	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
22. 8.	so	MACBETH	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
23. 8.	ne	MACBETH	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		
24. 8.	po	MACBETH	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
25. 8.	út	MACBETH	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
26. 8.	st				
27. 8.	čt	KOMEDIE OMYLŮ - zadáno			
28. 8.	pá	KOMEDIE OMYLŮ	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
29. 8.	so	KOMEDIE OMYLŮ	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
30. 8.	ne	KOMEDIE OMYLŮ	MARNÁ LÁSKY SNAHA		
31. 8.	po	KOMEDIE OMYLŮ			
01. 9.	út	KOMEDIE OMYLŮ			
02. 9.	st	KOMEDIE OMYLŮ - zadáno			
03. 9.	čt	KOMEDIE OMYLŮ			
04. 9.	pá	KOMEDIE OMYLŮ			
05. 9.	so	KOMEDIE OMYLŮ			

ZÁMEK LITOMYŠL
07. 7. ZIMNÍ POHÁDKA

ZÁMEK HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
03. 8. JAK SE VÁM LÍBÍ
04. 8. JAK SE VÁM LÍBÍ
06. 8. MACBETH
07. 8. MACBETH

AMFITEÁTR LOKET
14. 8. OTHELLO

HOSPITÁL KUKS
28. 8. JAK SE VÁM LÍBÍ
29. 8. JAK SE VÁM LÍBÍ

generální partner

hlavní partner

hlavní mediální partneři

partneři

mediální partneři

spolupořadatelé

